

Суб'єктно-об'єктний взаємозв'язок банківської системи та ринку інноваційного інвестування

Однією з причин неефективного фінансово-кредитного забезпечення інноваційного процесу є непорядкованість руху капіталу від його власників до споживачів, неокресленість інституційного й правового поля та ринкового простору акумуляції ресурсів, їх трансформації в продуктивний капітал, невідповідність між попитом та пропозицією, а також неврегульованість дій учасників комерційних угод в цій сфері. Для вирішення цієї проблеми пропонується в структурі фінансового ринку виокремити ринок інноваційного інвестування та визначити його як сукупність економічних відносин між постачальниками інвестиційних ресурсів, їх споживачами (суб'єктами інноваційної діяльності), посередниками з приводу акумуляції розрізних інвестиційних потоків та трансформації їх у продуктивний капітал на основі взаємодії попиту та пропозиції в межах інституційного й правового поля з метою подальшого використання його для виробництва інновацій та еквівалентного обміну платоспроможного попиту покупця права володіння, користування і розпорядження нею на споживчу цінність, укладену в ній.

Банківська сфера і ринок інноваційного інвестування як підсистеми загального економічного простору, здійснюють взаємний вплив одна на одну, що носить суб'єктно-об'єктний характер (банки є суб'єктами, що безпосередньо впливають на цей ринок, який, у свою чергу, є об'єктом, тобто частиною сфери діяльності банківської системи). Напрямок цього взаємозв'язку представлено на рис. 1. Необгрунтовано зводити роль банків у фінансуванні інновацій лише до посередництва, поряд з цим слід розглядати їх як самостійних гравців досліджуваного ринку. Основними функціями банків на ринку інноваційного інвестування пропонується вважати мобілізаційну, стимулюючу, експертну, контрольну, платіжну, допоміжно-інфраструктурну, фінансового забезпечення та інформаційного посередництва.

Можна стверджувати про особливе (відокремлене) положення банків серед інших суб'єктів досліджуваного ринку. Так, порівняно з небанківськими посередниками банки мають ряд переваг, а саме: можливість встановлення взаємин з усіма учасниками ринку; більш широкий перелік функцій; краща поінформованість про стан ринку та фінансове становище клієнтів; універсальність та контрольованість з боку держави; більші обсяги акумульованих та розподілених ресурсів; більші можливості щодо вирішення проблеми асиметрії інформації між кредитором та постачальником, а також трансформації ресурсів за строками; здатність вирішувати комплекс завдань щодо управління специфічними ризиками інноваційного інвестування; широкий доступ до позикових ресурсів тощо.

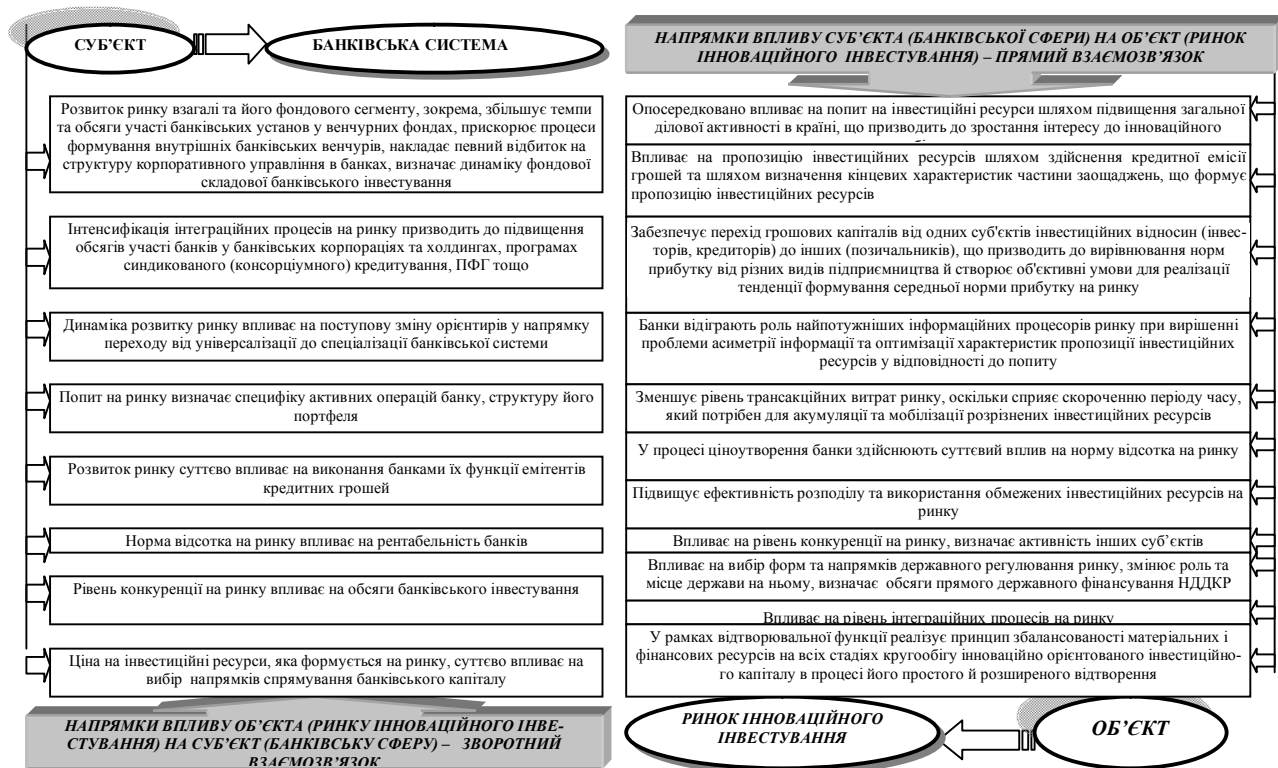

Рис. 1 Суб'єктно-об'єктний взаємозв'язок банківської системи й ринку інноваційного інвестування

Васильєва, Т.А. Суб'єктно-об'єктний взаємозв'язок банківської системи та ринку інноваційного інвестування [Текст] / Т.А. Васильєва, С.В. Леонов // Збірник тез доповідей Третьої Міжнародної науково-практичної конференції "Маркетинг інновацій і інновації у маркетингу" (1-3 жовтня 2009 р.). – Суми: Мрія-1, 2009. – С. 272-274.